

JUSTITSMINISTERIET

Civil- og Politiafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 29. april 2010
Kontor: Dyrevelfærdskontoret
Sagsnr.: 2010-156-0233
Dok.: CWS41137

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 12 vedrørende forslag til lov om ændring af lov om hunde og dyreværnsloven (Forbud mod besiddelse m.v. af visse hunde, båndpligt, aflivning af hunde, der skambider, midlertidig frakendelse af retten til at have med dyr at gøre m.v. (L 163), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 21. april 2010.

Lars Barfoed

/

Jens Teilberg Søndergaard

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 12 vedrørende forslag til lov om ændring af lov om hunde og dyreværnsloven (Forbud mod besiddelse mv. af visse hunde, båndpligt, aflivning af hunde, der skambider, midlertidig frakendelse af retten til at have med dyr at gøre mv.) fra Folketingets Retsudvalg:

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 21. april 2010 fra Dansk Terrier Klub, jf. L 163 – bilag 21.”

Svar:

1. Den nævnte henvendelse fra Dansk Terrier Klub er vedlagt en vurdering af lovforslaget udarbejdet af advokat Poul Hvilsted, Horten advokatfirma. Det gøres i den forbindelse gældende, at det foreslåede forbud mod besiddelse mv. af bestemte hunderacer er i strid med såvel grundlovens § 3 som EU-retten. Endvidere anføres det, at overgangsordningens krav om, at de hunde, der forbydes, skal være iført snor og mundkurv, er i strid med Europarådets konvention om kæledyr. Endelig gøres det gældende, at loven vil have betydelige negative økonomiske konsekvenser for ejere og forhandlere af de hunderacer, der forbydes med lovforslaget.

2. For så vidt angår det anførte om, at lovforslagets forbud mod besiddelse mv. af bestemte hunderacer skulle være udtryk for singular lovgivning, der er i strid med grundlovens § 3, kan Justitsministeriet oplyse, at det omhandlede lovforslag indeholder et generelt (fremadrettet) forbud mod besiddelse mv. af nærmere bestemte hunderacer. Det er på denne baggrund Justitsministeriets opfattelse, at det omhandlede forslag ikke har karakter af singular lovgivning.

Om de grænser, som bestemmelsen i grundlovens § 3, 3. pkt., sætter for lovgivningsmagtens adgang til at benytte singular lovgivning, henvises bl.a. til Poul Andersen, Dansk Statsforfatningsret (1954), side 564 f, Max Sørensen, Statsforfatningsret, 2. udgave ved Peter Germer (1973), s. 289 f, Henrik Zahle, Dansk forfatningsret 1, Institutioner og regulering, 3. udgave (2001), side 93 f, Peter Germer, Statsforfatningsret, 4. udgave (2007), side 14, og Jørgen Steen Sørensen, Danmarks Riges Grundlov med kommentarer (redigeret af Henrik Zahle), 2. udgave (2006), side 133 f.

3. For så vidt angår lovforslagets overensstemmelse med EU-retten bemærkes det, at et forbud mod erhvervmæssig indførsel af visse hunde vil

omfatte såvel hunde, der indføres i Danmark fra tredjelande, som hunde, der indføres fra andre EU-medlemslande, og som derfor omfattes af EU-rettens regler om fri bevægelighed. Et sådant forbud vil derfor udgøre en handelshindring, jf. EUF-Traktatens artikel 34, der forbyder indførsels-hindringer mv. i samhandelen mellem medlemslandene.

Det er imidlertid Justitsministeriets vurdering, at et forbud mod erhvervsmæssig indførsel af de farlige hunde, som omfattes af forbuddet mod besiddelse og avl, vil kunne begrundes i hensynet til menneskers og dyrs liv og sundhed og hensynet til den offentlige orden og sikkerhed. Disse hensyn er omfattet af EUF-Traktatens artikel 36.

Da indførselsforbuddet supplerer et nationalt forbud mod besiddelse og avl af de pågældende hunde, udgør det ikke et middel til vilkårlig forskelsbehandling af udenlandske hundeopdrættere. Det er endvidere Justitsministeriets vurdering, at forbuddet er egnet til og nødvendigt for at nå formålet, som er at begrænse antallet af farlige hunde i Danmark, og at forbuddet derfor er proportionalt.

Justitsministeriet kan i øvrigt oplyse, at de foreslåede bestemmelser i §§ 1 a og 1 b i lov om hunde, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 3, (forbuddet mod besiddelse, avl og erhvervsmæssig indførsel af visse hundracer), må anses for omfattet af definitionen af en såkaldt teknisk forskrift efter informationsproceduredirektivet (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998, som ændret ved direktiv 98/48). Lovforslaget er derfor notificeret til Kommissionen den 24. februar 2010, og notifikationsperioden, der som udgangspunkt er 3 måneder, skal være udløbet, før bestemmelserne i lovforslagets § 1, nr. 3, kan vedtages.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.3.2 og 15 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

4. I henvendelsen anføres det endvidere, at den foreslåede overgangsordning vil indebære en tilsidesættelse af Danmarks forpligtelser i henhold til artikel 3, stk. 1, i Europarådets konvention nr. 125 af 13. november 1987 om beskyttelse af kæledyr.

Justitsministeriet kan oplyse, at det følger af artikel 3, stk. 1, i den nævnte konvention, at ingen må udsætte et kæledyr for unødige smerte, lidelse eller angst.

Ifølge lovforslagets § 3, stk. 4, kan personer, der ved lovforslagets fremsættelse den 17. marts 2010 besad hunde omfattet af det foreslåede forbud fortsat besidde disse (bortset fra pitbull terrier og tosa inu) samt krydsninger, hvori disse hunde indgår. De må dog ikke overdrages, og på gader, veje, stier, pladser mv., der er åbne for almindelig færdsel skal hundene føres i bånd og være forsynet med forsvarlig, lukket mundkurv. Båndet skal være en fast line med en maksimal længde på 2 meter.

Det er Justitsministeriets opfattelse, at det ikke vil være i strid med artikel 3, stk. 1, i Europarådets konvention om beskyttelse af kæledyr at stille krav om at de nævnte hunde skal føres i bånd og være forsynet med mundkurv, når de befinder sig på steder, der er åbne for almindelig færdsel.

5. Herudover gøres det gældende, at loven vil få betydelige og negative økonomiske konsekvenser af ekspropriativ karakter i forhold til ejere og forhandlere af de hunderacer, der omfattes af forbuddet.

Selv om det foreslåede forbud mod besiddelse og avl af de nævnte hunderacer er generelt og har til formål at reducere antallet af farlige hunde i Danmark kan det imidlertid ikke efter Justitsministeriets opfattelse ikke udelukkes, at forbuddet mod avl efter omstændighederne vil kunne ramme allerede etablerede opdrættere – herunder navnlig opdrættere, der har opdræt af en eller flere af de forbudte hunderacer som deres hovederhverv – så økonomisk intensivt, at indgrebet må anses for ekspropriativt.

Det må imidlertid bero på en konkret vurdering, om der i det enkelte tilfælde foreligger ekspropriation. I vurderingen vil bl.a. indgå den økonomiske betydning af avlsforbuddet, herunder avlerens mulighed for at afsætte hundene til købere i udlandet. Er indgrebet ekspropriativt, vil den pågældende have krav på erstatning efter grundlovens § 73. Kravet på erstatning må i tilfælde af manglende enighed rejses ved domstolene.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.